

ΑΡΙΘΜΟΣ (7)

ΑΥΝΑΡΟΖ

ΖΙΥΑΡΕΤÇΙΛΕΡİN ŞΑΗΙΤΛΙΚΛΕΡİ

**ΡΑΗΙΡ ΡΑΙΣΙΟΣ
ΑΥΝΑΡΟΖ ΚΕŞİŞİ
1924-1994**

Koruyucu melek yanına gelir ve onunla konuşurdu

Sadeliği içinde, Allah'ın isteğiyle, kutsal hayatının bazı boyutlarını ve edinmiş olduğu ilâhî tecrübeleri ifşa ederdi. Günün birinde ona sorduk: “Rahibim, yaşadığınız bu tam tecritte, ruhsal yorgunluk hissetmiyor musunuz, bu son derece mükemmel tecrit sizi üzmüyor mu?” O da cevap verdi: “Tecrit mi? Hangi tecrit? Ben hiçbir zaman yalnız değilim ki. Her şeyden önce, koruyucu meleğimle konuşuyorum”. Bize söylediklerinden anladık ki, onun koruyucu meleği onu ziyaret ediyordu. O, onun yanında durur ve onunla konuşuyordu! Bunları övüngele bir tavırla değil, yani kendini öne çıkarmak istercesine değil, aksine sanki doğal bir şeymiş gibi büyük bir sadelikle söylüyordu. O koruyucu meleğini her an yanında hissediyordu.

Ayrıca, onun bazı hayvancıkları da vardı. Onlar da Rahibin sevgisinde teselli buluyorlardı. Öyle bir sevgi ki, artıp insanlara, hayvanlara ve bütün evrene doğru akıyordu. Güler yüzü, sade ve güzel olan tavırla bize diyordu ki, hayvancıklara söylediği herhangi bir şeye itaatsizlik yaptıklarında, sonra da işler öyle geliyordu ki onlar bu itaatsizliklerini ödüyorlardı. Bir şeyi bir kediciğe yememesini söylemişti, ancak o onu yedi ve sonunda onu kustu. Tabii, bu hiçbir şey değildi, ancak, itaatin ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyordu. Allah bize Rahip vasıtasıyla, hayvanların bile itaatsizliklerini ödediklerini göstermek istiyordu.

İdrar yolları iltihaplanmasının etkili tedavisi

Panaguda'da Rahiple hücrelerinde başka bir karşılaşmamızda, hanımımın dikkatsiz olduğu ve bardakları kırdığını kendisine söyledim. “Kaç tane kırıyor? Bir, iki? On tane kırmıyor ya?” Bunları bana gülerek söyledi ve sonunda da dedi ki: “İstediği kadar kırsın. Yeter ki evinizde barış ve huzur olsun”. İdrar yolları iltihaplanmalarından sık sık hasta olduğumu da kendisine söyledim. Bana şu reçeteyi verdi: “Beş kilo su içinde bir kilo arpa kaynatacaksın. Arpanın kabının ayrılmaya başladığını gördüğün anda, kaynatmayı durduracaksın. Kaynatılmış olan bu arpadan, günde üç kere, sabah, öğle ve akşam, yemekten evvel birer su bardağı içeceksin. Bunun bozulmadan korunması için, buz dolabına konulması gerek. Onu buz dolabından çıkardığında, biraz kaynat ve sonra iç”. Beş yaşında küçük bir kız çocuğunun idrar yollarındaki iltihaplanmalarından dolayı ölme tehlikesi bile geçiriyorken, bu arpa suyuyla iyileşti. Kendi yakınları ona “arpacı” adını koydular. Gerçekten, ben de bu arpa suyunu denedim ve iyileştim. Prostat ve idrar yollarındaki iltihaplanmalarından şikâyetleri olan tanıdıklarına onu tavsiye ettim ve dediklerine göre onlar da tedavi oldular.

Başka bir seferde Rahibe dedim: “Rahibim, iki kere prostat ameliyatı yaptım”. Bana dedi: “Hiç konuşma. Papaza bile söyleme. Allah’tan iki frank aldın. Oysa başkaları hiçbir şey almamışlardır”.

Kutsal şeylere söven kayın pederin yeniden dirilişi

Diğer bir seferinde bana dedi: “Bugün de mucizeler oluyorlar”. Ve bana anlattı: “İera Moni İvion manastırının keşiş kulübesinde bulunduğum bir zamanda, bir öğle sonu vaktinde, beni çok üzüntülü bir ziyaretçi ziyaret etti. Ona sordum: “Neden bu kadar üzgünsün?” O da bana cevap verdi: “Sekiz yaşımdan beri yetim kaldım. Pireas limanında hamal olarak çalışıyorum. Orada meslektaşlarımdan hep küfür işitiyordum ve işitiyorum, onun için de çok üzülüyorum. Sadece evime gittiğimde sakinleşiyordum. Yirmi beş yaşında evlendim. Ancak, bizim yanımızda kalan kayın pederim kutsal şeylere çok küfür ediyordu. Böylece, düğünden sonra da, hayatım çekilmez oldu. Bir gün işten eve dönünce, kayın pederimi tabutta ölü buldum. Günah çıkarmadan vefat ettiği için çok üzüldüm. Göz yaşlarımla gözlerimi ve ellerimi gökyüzüne kaldırıp bir şikâyetle dedim: “Allah’ım, neden günah çıkarmadan bu yaratığını aldın?” Allah bu duamı işitip kabul etti ve ölmüş olan kişi yeniden dirildi. Orada bulunan kadınlar korkup kaçtılar. Ben hemen çiçekleri oradan yok ettim. O sırada, kayın pederime ölmüş olduğu ve yeniden dirilmiş olduğunu kendisine açıkladım. Benim teşvikimle günah çıkardı ve komünyon almaya başladı. Bu halde on sene Hıristiyan’ca bir hayat yaşadı ve sonra vefat etti.

Kutsal şeylere küfür edenlere nasıl davranmalıyız?

Kutsal şeylere küfür edenler hakkında Rahip bana diyordu: “Kutsal şeylere küfür edenleri duyduğunuz zaman, onlara güzel bir davranışla yaklaş ve onlara nasihat et. Baktın gördün ki onlar kutsal şeylere küfür etmeğe devam ediyorlar, sen devam etme, ancak, içinden de: «Ey İsa Mesih! Onlara merhamet et!».

Diğer bir durumda, gencin biri, Rahip Paisios’un kim olduğunu sordu ve Rahip de dedi: “Sen Paisios’a ne yapacaksın? Biraz fazla önem verdiniz kendisine galiba. Biri Paisios, diğeri Paisios... Bırakınız şunu. Ona hiçbir önem vermeyiniz”. Sonra da adını gence söyledi.

Kalp acısı ve alçak gönüllülükle yapılan her dua, Allah katında kabul edilir

Keşif olmak üzere Aynaroz'a gelmeden önce, bir sorunumun çözümünü kendisinden rica etmek için Rahip Paisios'u ziyaret etmiştim. O vakit manevî hayatta acemi olduğum için, Allah'a duada bulundum, ancak duamın kabul olup olmadığına emin değildim. Böylece Rahibe, gerçek duanın kriterlerini ve duamın kabul olduğunu nasıl anlayacağımı ona sormağa gittim. Rahip bana cevap verdi: "Kalp acısı ve alçak gönüllülükle yapılan her dua Allah tarafından her zaman kabul edilir. Kabul olunuşunun ispatı da, duadan sonra kalbimize gelen sükûnet ve huzurdur. Allah'ın cevabı budur".

Sosyal adalet, sadece Hıristiyanlar tarafından gerçekleştirilebilir

Başka bir defasında kendisine sordum: "Rahibim, komünist olan kardeşimle ne yapayım?" (Soru, Aynaroz'a gelmeden önce, 1984 yılında yapıldı). Rahip de cevap verdi: "Eskiden, Aynaroz'da oldukça Rumen keşif vardı. Bir yabancı, bunlardan birine bir yiyecek getirdiğinde, o az miktarda ondan yer ve çoğunu da başkaları bölüşünler diye verirdi. İkinci alan da aynı şeyi yapardı. Az miktarda bir şey yer, kalanını da başkaları bölüşün diye komşusuna verirdi. Her birileri de diyordu: «Allah'a şükür, bende bu az var. Bana yeter. Daha aşağıdaki hiç yok». Neleri varsa, İsa Mesih sevgisi uğruna, onların tümü onu bölüşüyorlardı. Böylece de hem hepsinde var, hem de hepsinde yoktu. Bu keşifler, küflenmiş olan peksimetleri kendilerine tutmayı, gönderilen iyileri de başkalarına verirler ve böylece de ilâhî bir sevince sahip oluyorlardı. Çünkü, o küflenmiş olan peksimet, İsa Mesih'in sevgisine bandırıldığı için çok tatlıydı". Rahip bunları bana söylemekle, demek istiyordu ki, ancak böyle bir yolla sosyal adalet oluşur ve herkes de aynı mala sahip olur. Fakat, böyle, ancak bir Hıristiyan yaşayabilir, çünkü onda İsa Mesih'in sevgisi mevcut ve yanındakine sadaka verir. Bir kimse, Allah olmadan bu şekilde davranamaz. Bununla da şunu kastediyordu: Madem ki komünizm Allah'ı kabul etmiyor, öyleyse sosyal adalet getiremez.

Çocuğunda sağlık problemi olan bir baba, oğluyla beraber Rahip Paisios'u ziyaret etti. O vakit Rahip Paisios çocuğa büyük bir avuç karamelâ verdi ve ona dedi: "Günde üç tane alacaksın. Belirtiler azalmazsa dozu artır!"

Bir zamanlar ona sordum: "Yalan söylediklerini bildiğimiz halde, yolda gördüğümüz her dilenciye sadaka vermek doğru mudur? Onları tembelleğe alıştırmaya tehlikesi yok mu?" Rahip cevap verdi: "Bunlara çok az miktarda para veriniz, çünkü bunlar ruhen hastadırlar. Sen dilenci

olup böyle küçük düşebilir miydin? Bunların topladıkları paraları genelde kendileri harcamıyor, sonunda bir yakınları onlara muhtaç olacak ve Allah da o paraları onun alması için özen gösterecek”.

Komün yaşam sürülen manastırda stajyer keşiş olduğum zamanda, bazı konular hakkında fikrini almak için, benim manastırımdan rahibimin hayır duasıyla, Rahip Paisios’a gidiyordum. Onunla bulduğum günlerin tarihlerini bile yazmışımdır.

Kapsala’daki Anastasis tu Sotiros hücrelerinde yaşamış ve defnedilmiş olan Merhum Rahip İsaak demişti ki, Rahip Paisios hayatta olduğunda manevi mükemmelliğe ulaşmıştı.

5-1-1986’da, bir konuşmamızda bana şunları söylemişti: “Kadında daha az mantık ve daha çok yürek vardır. Erkeklerde daha çok mantık ve daha az yürek vardır”. (Bunun için, kadından daha zor inanır ve emir altına girer). İncil sadece kadın için «fahişe» diyor.

“Kafes kuşları ve dal kuşları”

“Kafes kuşları ve dal kuşları vardır. Bazı keşişler kafes kuşlarına benzerler ve komün yaşam sürülen manastırları ararlar. Oysa, bazıları da dal kuşlarına benzerler ve çölde serbest bir hayat isterler”. (Tabiî, bunlar daha fazla tehlike altındadırlar).

“Kimliğimizi mühürletmemeğe dikkat”

“Kimliğimizi mühürletmemeğe dikkat etmeliyiz. Çünkü, kimlik demek, ta kendimiz demektir. Paraların mühürlü oluşu zarar etmez. Çünkü onlar bizim değildirler. Bunlar «Sezar»’ındırlar”. “İsa Mesih düşmanının hakimiyeti üç buçuk yıl olacaktır. Çünkü, İsa Mesih de Havarilerine dediği gibi, İsa Mesih düşmanının günleri güdük olacaklardır”.

“Üç fi (ΦΦΦ)’ler”

“Basiretli oruç, bütün gece ayinini getirir. Bütün gece ayini de duayı getirir. Manevi hayattaki başarının sırrı duada bulunuyor. Kendine hakim olma ve oruç, Allah’ın lütfuyla iç huzurun ve iç doyumun sonucu(olması gerek)dur”. “Bu üç filerden «Φ = fi» (ΦΦΦ) (Φιληδονία = Şehvet düşkünlüğü, Φιλοδοξία = Ünlü olma hırsı, Φιλαργυρία = Paragöz olma durumu) uzak durmamız lâzımdır”. “Hilekâr, küfür içerikli düşünceleri akla gönderir ve bunlar da, aniden süpersonik uçakları gibi gökyüzünde beliriverirler. Biz, bu çeşit düşünceleri içimizde bırakmamakla, akıl ve kalbimizi havaalanı yapmamalıyız. Dua ile (Allah’ı hatırlama ile), ölümü ve cehennemi hatırlamayla onları kovmamız gerek.

“Kötü düşünceler gelir gelmez, onları hemen kovunuz”

Düşünce ve muhakemelere dikkat. Geldikleri anda onları hemen kovmamız lâzımdır. Bunlar ısrar ederlerse, onları ya küçümseme ile veya da zıt olanla, yani sağ muhakemeyle kovmak gerek”.

Kiliseye karşı yapılan kovuşturmada dolayı cesaretimizin kırılmaması gerektiğini Rahip bize söyledi. Çünkü, Mezmurlar 93 ve 36 ile Daniil’in sekizinci bölümünde yazılanlara göre, Allah bizi koruyor.

“İbadetten önce, günah çıkarmak ve özeleştirme yapmamız lâzımdır”.

Aynaroz keşişi F.

1986 veya 1987 yıllarında, Teknik Üniversitesinde öğrenim gördüğüm esnada, Rahip Paisios’u Panaguda’da bir arkadaşım ile ziyaret ettim.

O güne kadar kiliseyle ilişkim çok azdı. Bazı bazı, sadece bazı Pazar günlerinde, ayine (o da ayinin ortasına doğru, sonuna doğru değil) kiliseye gidiyordum. Ne günah çıkarmayı biliyor ne de komünyon almayı. Orta okul din dersi kitaplarının dışında, maneviyatla ilgili herhangi bir kitabı okumuş değildim. İnançla ilgili olarak, kafam çok karışık olup, tamamen sosyetik bir hayat yaşıyor ve eğlencelere dalıyordum.

Hıristiyan’ın hayatındaki kiliseye gidişin ve günah çıkarmanın büyük önemi

Rahip Paisios hakkında çeşitli harika hadiseler duymuş ve onun öngörü yeteneğini işitmiştik. Böylece de, Aynaroz ziyaretimiz esnasında Rahibi de görmek ve onun duasını almak istedik. Hüccesine vardığımız zaman, o avluda olup oldukça da ziyaretçisi olmasına rağmen, bizi derhal karşılamaya geldi. Onu meşgul etmek istemedik - belki de biraz utanıyorduk - ve kendisine dedik: “Peder, sadece senin duanı almak istiyoruz”. Fakat o bize dedi: “Bre çocuklar, oturunuz biraz”. O da, diğer ziyaretçilerden biraz daha ötede olmak üzere, bizimle beraber oturdu. (Anlıyorum ki şimdi, manevi fakirliğimizi veya da sefaletimizi «gördü», - her ne kadar görünümümüzde bir acayiplik olmasa da - ve bize yardım etmek istedi). İlk sorduğu şey şuydu: “Siz çocuklar, kiliseye gidiyor musunuz, günah çıkarıyor musunuz?” Ben de ona dedim: “Peder, ben bunları tipik şeyler olarak görüyorum”. “A, hayır! Bunlar, kubbenin merkez tuğlası gibidir (anahtarıdır). Bunu çıkardığın anda, bütün kubbe yıkılır”. Ben fikrimde ısrar etmedim. Başka bir şey hakkında kendisine bir şeyler sordum ve biraz sonra da oradan kaçtık. Ama Rahibin sözleri (sonradan anladığıma göre onun duası da) benim üzerimde olumlu bir etki yapmışlardı.

7. “Rahibim, benden keşiş olmaz. Ben evleneceğim”. Altı aylık bir evlilik hayattan sonra: “Rahibim, bir dua et, Allah onu kabul etsin! Onu çekemeyeceğim. Bir cehennem hayatı yaşıyorum. Sonra keşiş olacağım”. “Bre evlâdım, böyle düşünenden keşiş de olmaz”.

8. “Bende de televizyon var, manevi ve «görüyorum»”.

9. Bazı zamanlarda, savaşta eski bir telsizci gibi: “ «Telsizle» filanca Azizle görüştüm”.

10. “İnanıyorum ki Allah’ın gücü o kadar büyük ki, bana, denizin suyu çekildi ve yok oldu, insanlar da traktörleriyle içine girip balık topluyorlar, deseler hiç şaşırırmam!”. (Mantiğin ötesindeki inancının altını çiziyordu).

11. “Korkma, Aziz Dimitrios’un büyük kılıcı var ve seni muhafaza edecek”. Bunları yeni keşiş olmuş birine söyledi.

12. “Geceleri, şeytanın çeteleri, benim kulübemi yıkmaya çalışıyorlar. Sac örtünün üzerine kütüklerle vuruyorlar, ben de o zaman aşağıdan başlıyorum okumaya: «Haçına tapınıyoruz İsa Mesih’im ve senin kutsal Yeniden Dirilişine hamdüsena eder ve şükrediyoruz» ve onlar da korkmuş bir durumda kaçıyorlar”.

13. “Rahibim, orada ne yapıyorsunuz?” “İblisleri yakıyorum”. Gerçekten de, büyü ve satanizm kitaplarını yakıyordu. Onları da ona, satanist eğitilmiş Georgios vermişti.

14. “Ben geceleri de işliyorum”, diyordu. Elleri budaklı ağaç gibi nasırlı idiler. Kulübesi sade ve temizdi. Rahip, çalışkanlığını manevi canlılıkla bağdaştırıyordu.

15. “Allah, tembel değil, hakikî olanları ister”. Başka türlü, eğer arkaya, Sodome’ye bakarsak, Lüt’un karısı gibi, tuzdan bir sütun oluruz. Manen tembellerden fazla, sosyete hayatını samimî ve kalben yaşayanlara daha çok sempati duyuyorum. Çünkü o sosyetik olanlar, sosyeteye olan hevesleriyle manevi hayata da döneceklerdir”.

16. İnsanlar arası ilişkilere ve insanlara kötü düşüncenin girişine üzülüyordu. Diyordu, “Farasa’da geçler kötü düşünmüyorlardı. Yirmi yaşlarına kadar, oğlanlar ve kızlar, kötü düşüncelerden uzak olarak karışık bir durumdaydılar. Kendi aralarında masumane konuşur ve oynuyorlardı. O zaman, terbiye başkaydı”.

17. “Allah çocukları muhafaza ediyor. Deli bir kadın, çocuğunu karların içine gömüyordu. Ancak, Allah onu bütün gece muhafaza eder ve köylüler onu donmuş bir vaziyette bulmaları için ararlarken, o çocuk kıpkırmızı idi ve gülüyordu. (Papaz İsaak’ın dediği gibi, «sadelığın çocuk bedeni»).

18. “Rahibim, bu çeşit ayartmalar neden oluyorlar?” “Bre evlâdım, bunların bir anlamı olmadığı görünmesine rağmen, yine de onlar bizim

sabrimızı denemek için ve sonra da ileride, biri aynı şeylerle karşı karşıya kalıp sıkıntı çekecek olursa, ona yardım etmek içindir”.

19. Bir defasında, yabancı bir domuz yanına gitti. Rahip onu okşadı ve domuz kaçtı. “Rahibim, orada ne yapıyorsun?”, diye ona sordular. “Zavallı bana teşekkür etmeğe geldi. Avcıların mermilerinden yaşamayacaktı, ancak, ben onların mermileri onu vurmasın diye dua ettim ve şimdi yaşıyor”.

20. “Rahibim, odunlar için para istemiyorum”. “Eh, o zaman evlâdım, bir çift çorap al”. Birkaç ay sonra, oduncu, çorapları giymeğe kalktığında, çorapların içinde borç paraları buldu!

21. Sade bir keşiş, çatıya çıkıp İncil’i yüksek sesle okumaya başladı. “Peder, orada ne yapıyorsun?”, diye ona sordu. “Eh, İncil demiyor mu ki: «Karanlıkta işitiniz, çatılarda vaaz ediniz?» Sade keşişler onun hoşuna giderdi.

22. İviri inziva yerinde hâlâ var olan bir kulübesinin boyutları 1,5x1,5’tir.

23. “Yanı başımızdakini kötölemek değil, fakat ona sempatiyle bakmamız gerekir ki, Allah da bizi örtsün diye. Hayatımda bir defa bedensel savaşım vardı. Ve, kendimi baltayla yaraladığım halde, savaş durmadı. Sonra da, suçun nerede olduğunu araştırdım. Bir de baktım ki, günahkâr bir kadını kötölüyormuşum. Ayartmanın beni rahatsız etmesine Allah izin verdi. Pişman olduğum zaman, savaş hemen bitti”.

24. “Alçak gönüllü ve pişmanlıkla yaşayan sade bir insanı tanıyorum. Bir fabrikada çalışıyor ve sadece bir çayla kırk gün yaşıyor ve çalışabiliyor da. Allah’ın lütfu bunları yapıyor. İnsana, insanüstü güçler veriyor”.

25. “Biz ne kadar dürüst isek, Meryem anamız da o kadar bizim yakınlarımızın ruhlarını yumuşatır ve onları bilgilendirir”.

26. “Peder Kosmas işçi idi ve bölgenin en iyi ve en meşhur bağına sahipti. Hemen hemen kendisi ona bakardı, ancak zaman zaman da işçileri vardı. Elleri çapada işlerken, dua da sürekli kalbindeydi. Böylece işleyerek azizlik mertebesine ulaştı”.

27. “Bu babalar özdenetime dikkat etsinler diye, çok iyi çocukları oldu. Bunların tümü Allah’a ve insanlara faydalı ve iyilik ederler”.

28. “Eğer, Allah’ın yarattığı gibi, anneler çocuklarını emzirmezlerse, sonra çocuklar narkotikleri şişelerden emecekler”.

29. “Ana babaların özdenetimi, birbirine saygıları ve duaları, çocuklarında birikirler ve yine sevinç ve nimet olarak ana babalara geri dönerler”.

30. Tavsiye ediyor ve diyordu ki: Yatak odamızın havalandırılmasına birçok sebep vardır. Bu da beynimizin iyi oksijenleşmesi için gereklidir. Beynimizin iyi çalışmaması birçok problem doğurur.

31. Gençlerden biri ona, “Rahibim”, dedi. “Eğer benim adımı bulamazsan, seni bir Allah adamı olarak tanımayacağım”. “Bre evlâdım”, dedi Rahip. “Fenerlerdeki o kırmızı adamcağıza ne diyorlar?” (Adına Stamatis diyorlardı).

32. “Bazıları da şeytanla karışıyorlar ve devamında onlara eziyet çektiriyor. Birisi, kanından kalemine koyup onunla yazdı: «Bununla İsa Mesih’i reddediyorum». İsa Mesih bizi kanıyla satın aldığı için, şeytan bizim kanımızla reddi icat etti. Bu adam sonra kötülüğün labirentine karıştı. Bir kapı açar, kapanıyordu. Başka kapı açar, yine kapanıyordu. Böylece geri dönüş yolunu kaybeder, umutsuzluğa kapılıyor, çıkmazdan dolayı heyecanla bekliyor ve terliyordu. Şeytan bunları yapar. İnsana eziyet çektirir”.

33. Bir gün, satanist eğitilmiş Georgios, Rahip Paisios’a gidip güçlü olduğunu göstermek istedi. Güya uçabiliyor. Gerçekten şeytan onu alıp kaldırdı ve yandaki çalılıklara düştü. Ben bu olayın görgü tanığıyım. Rahip onu çalılıklarda arıyordu.

34. Rahip, insanın manen uçmasına yardım ediyordu. Onu yere bağlı tutan ve yerden yukarı ayrılmasıyla ruhunun Allah’a uçmasına izin vermeyen ağırlığından kurtulmasına ve görüşünün açılmasına yardım ediyor.

35. Rahip’e yapılan her ziyaretten sonra, ziyaretçinin başında görünmez bir serinlik oluşuyor ve gelecek ile geçmişi başka türlü, melek kanatlarıyla bakmaya başlıyordu.

36. Rahip, komando erlerini, ordunun bu komando sınıfını çok takdir ederdi. Bu terimi çok kullanırdı. İnsanların manevi kazanımlarıyla, komando erlerinin tabii performanslarına paralel bakardı. Mücadele edenlere manevi komando diyordu. Bir yabancı, bilinmeyen bir gerçek komando eri onu ziyaret etmeğe gitti. Rahip ona bu askerî sıfatıyla hitap etti.

37. “Bu Despot gerçek bir elendir, bir karış boyu olsa da”. (Şimdiki Meliton için diyordu).

Rahip Paisios dedi: “Hıristiyan olduğumuz için çok zenginiz”.

HOE örgütü hakkında

1989'da ilk defa Aynaroz'a geldiğim zaman, Rahip Paisios hakkında bana bir şeyler söylemişlerdi ve birkaç arkadaşıyla onu gidip bulduk. Eskiden, HOE ile ilişkilerim vardı. O zaman Rahibe sordum: "Kiliseye gittikleri halde, HOE üyeleri neden tarikatçı sayılıyorlar?" Bana dedi: "Evlâdım, sana Yahova şakirtlerine git deseler gidecek miydin?" "Hayır, Rahibim". "Görüyor musun", diye devam ediyor, "Bu HOE üyeleri tabela değiştirdiler, fakat bunlar Yahova şakirtlerinden daha kötüdürler, çünkü onlar koyun derili kurturlar". Böyle net bir şekilde bunları bana söyledi.

Başka bir zamanda Rahip dedi: "Şeker hastası, tatlıcı dükkânı etrafında dolaşmaz..." Bunu belki de benim için söyledi. Bir defasında da dedi: "Birçok genç çocuğu, zamanından evvel Allah onları alıyor, çünkü bakıyor ki bunlar tövbe etmeyecekler. En azından fazla günahkâr olmadan onları alıyor. Yani cehennemın bodrumunda değil de salonunda olsunlar diye."

Rahip Paisios dedi: "Alçak gönüllülük bütün faziletlerin temelidir. Tabîî kanunları aşmış olması bir mucizedir. Egoizm, insanın üzerinden zor atabildiği düşkünlüklerden bir tanesidir". İnsanın giyip de çok dar olması yüzünden büyük zorlukla çıkardığı bir elbiseye benzetiyor.

"Kabiliyet değil, pişmanlık istemeliyiz"

Bazı tarikatçıların iddia ettikleri yetenekler hakkında Rahiple olan bir münakaşamızda, dedi: "Kişinin Allah'tan böyle şeyleri istememesi gerek. Yani, birçok yabancı dil bilme, dillerin tefsiri vb. Ancak, pişmanlık istemesi lâzımdır. Pişmanlığın arkasından alçak gönüllülük gelir. Ardından Allah'ın ihsanı ve sonra da Allah'ın iradesi eyleme geçiyor. Allah'a lâzım olduğu zaman haber verir. Yanlış durumda olan insanlara bağışlama vermiyor. Bir binanın yapılışı çatısından başlamaz, temelinden başlar. Hıristiyan'ın manevi rotası da buna benzer. Yetenek istememek küçük düşmedir. Dedi ki : "Zamanın birinde, beni bir İsviçreli ziyaret etmişti. Buraya gelmeden evvel, kendisinde ciddî bir sağlık problemi vardı. Çok kişiye, Hintli büyücülere bile gidip de tedavi olamayan bu kişi, Aynaroz'a da geldi. Başından geçen zor bir maceradan sonra beni de ziyaret etti. Yunanca bilmiyor ve bana Fransızca konuşuyordu. Ben ona Yunanca konuşuyordum. Birbirimizi anlıyorduk ve anlaştık!"

Nikolayidu Savvato, Serres

1996 son baharıydı. Kız kardeşimin böbrek nakli ameliyatının arifesi günüydü. Böbreğini annem vermişti. Her şeyin iyi gitmesi ve Thessaloniki'nin İppokratio Hastanesi'nde yapılacak olan ameliyatın başarılı geçmesi için Meryem anamıza dua ediyordum. Ancak, merhum Rahip Paisios hakkında çok şey okumuş ve duymuş olduğum için ve ona karşı bir huşu duyduğumdan dolayı, kendisinden, ameliyat esnasında orada olmasını ve kendi bulunmasıyla bana desteğini göstermesini istedim. Kendisinden bunu büyük bir inanç ve huşu ile istedim.

Ertesi günün sabahında, ameliyat saati esnasında, ameliyathanenin dışında, böbrek nakli işleminin tamamlanmasını beklediğimiz bir anda, bir bey elinde büyük bir poşetle görüldü. Beni yanlış anlayacağını bile hesap etmeden, derhal kalktım ve yanına giderek, poşetin içinde ne var diye kendisine sordum. O bey, çaktırmadan, poşetten bir sepetçik çıkardı ve içinde olanları bana gösterdi. Rahip Paisios'un bir örme yeleşiydi! Beni bir titreme baştan başa sardı. Rahip Paisios tarafından isteğim kabul olduğu için, çok duygulandım ve ağladım. Hemen, onun bulunmasının örneğine tapındım ve artık her şeyin iyiye gideceğine inandım. Peder Paisios'un bu elbisesini, o güne kadar kendisini hiç tanımadığım sayın Nikolaos Zurnacioğlu, başka bir hasta için, ameliyathanede kız kardeşimle aynı saatte aynı ameliyat olan biri için getirmişti.

Her zor zamanımızda Rahip Paisios'un yardımını dileyelim. Çünkü o her zaman aramızdadır. Allah ile Meryem anamız arasında ara buluculuk yapmak için.